

107η επέτειος απελευθέρωσης της Αλεξανδρείας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 18 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας με την ευκαρία του εορτασμού της 107ης επετείου της απελευθέρωσης της πόλεως.

Στο τέλος τελέστηκε Δοξολογία με την παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και ακολούθησε τρισάγιο πεσόντων στο ηρώο της πόλεως, κατάθεση στεφάνων και μαθητική-στρατιωτική παρέλαση.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Μέ πολλή συγκίνηση καί χαρά τιμούμε σήμερα τήν ημέρα τῶν Ἐλευθερίων τῆς πόλεώς μας. Τι-μοῦ-με τήν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθε-ρώσεως τῆς Ἀλεξανδρείας ἀπό

τόν πολύχρονο τουρκικό ζυγό, εκατόν έπτά χρόνια μετά από τήν ιστορική εκείνη ήμέρα κατά τήν όποία πραγ-μα-τοι-ποιήθηκε ή επίσημη παρά-δο-σή της στόν έλληνικό στρατό πού προ-ήλαυνε νικηφόρος, έλευθερώ-νο-ντας τό Ρουμλούκι, έλευθερώ-νο--ντας τόν «Βάλτο», τήν περιοχή πού έπαιξε τόσο σημαντικό ρόλο στόν Μακεδονικό άγώνα, προετοι-μά-ζο-ντας τόν δρόμο γιά τήν άπε-λευθέ-ρω-ση τής Μακεδονίας μας, πού δέν άργησε νά έλθει.

Τιμοῦμε, λοιπόν, αύτή τήν ήμέρα τούς γενναίους μαχητές πού άψη-φών-τας τίς δυσκολίες καί τά έμπό-δια πού συναντοῦσαν στόν δρόμο τους, έκαναν τό πᾶν γιά νά φθά-σουν σέ ὅλες τίς πόλεις καί τά χωριά τής Μακεδονίας μας, μέχρι τή Θεσσαλονίκη, καί νά φέρουν τό χαρμόσυνο μήνυμα τής άπαλλαγής από τή σκλαβιά.

Τιμοῦμε καί εὐγνωμονοῦμε ὅλους εκείνους πού έπεςαν στά πε-δία τῶν μαχῶν, πού θυσίασαν τή ζωή τους, γιά νά χαρίσουν σέ μᾶς τό μεγάλο δῶρο τής έλευθερίας.

Μνημονεύουμε τούς πατέρες καί τίς μητέρες μας πού ξεχύθηκαν στούς δρόμους, γιά νά φθάσουν μέχρις ἐδῶ, τήν ἐκκλησία τῆς Πα-ναγίας, καί νά χτυπήσουν τίς κα-μπάνες χαρμόсуна, γιά νά ὑπο-δε-χθοῦν τούς Ἑλληνες στρατιῶ-τες, πού τούς προσέφεραν αὐτό πού ἀναρίθμητες γενιές Ἑλλήνων προσ--δοκοῦσαν στόν τόπο αὐτό: νά δοῦν τήν πατρίδα τους ἐλεύθερη ἀπό τόν Τοῦρκο δυνάστη, πού τούς ἀπαγόρευε νά κτίζουν τούς ναούς τους ὅπως ἤθελαν, νά ἔχουν σχο-λεῖα γιά τά παιδιά τους, νά πιστεύ-ουν στόν Θεό, νά μιλοῦν τή γλώσ-σα τους, νά διδάσκονται τήν ἱστο-ρία τους, νά μποροῦν νά ρυ-θμίζουν ὅπως θέλουν τή ζωή τους.

Τή δική τους μεγάλη καί ἀνεί-πωτη χαρά συμμεριζόμαστε καί ἐ-μεῖς σήμερα, ὑμνώντας καί δοξο-λογώντας τόν Θεό γιά τήν ἐλευ-θε-ρία πού μᾶς χάρισε, μνημονεύ-ο-ντας τά ὀνόματα τῶν εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσό-ντων στά πεδία τῶν μαχῶν γιά τήν ἐλευθερία μας καί παρακαλώντας τόν Θεό νά τάξει τίς ψυχές τους «ἐν σκηναῖς δικαίων», παρελαύνοντας στούς δρόμους τῆς πόλεως μας σέ ἀνάμνηση τῆς παρελάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατά τήν ἡμέ-ρα τῆς ἀπελευθερώσεώς μας καί ὑποκλινόμενοι μπροστά στό μνη-μεῖο τῶν πεσόντων, ψάλλοντας πρὸς τιμὴν τῶν ἡρωικῶν νεκρῶν μας τόν ἔθνικό μας ὕμνο.

Ἡ τιμή καί ἡ εὐγνωμοσύνη πού ἐκφράζουμε σήμερα πρὸς ἐκείνους πού ἀγωνίσθηκαν καί θυ-σιάσθη-καν γιά τήν ἀπελευθέ-ρωση τῆς πό-λεως μας ἀποτελεῖ συγχρό-νως μία ὑπενθύμιση γιά τό νόημα καί τή σημασία τῆς ἐλευθερίας. Γιατί συ-χνά ξε-χνοῦμε πόσο σπουδαία εἶναι, καί ἐνῶ τήν ἔχουμε, ὑποδουλωνό-μεθα ἐκούσια σέ πάθη, σέ ἀδυ-να-μίες, σέ μικρότητες, σέ ἐπιρροές πού δέν συνάδουν μέ τήν πίστη μας, μέ τήν ἱστορία μας καί μέ τίς παραδόσεις τοῦ Γένους μας.

Συχνά μέ τίς ἐπιλογές μας ὡς ἄτομα καί ὡς Ἕθνος δείχνουμε ὅτι δέν ἐνδιαφερόμαστε γιά τήν ἀλη-θινή ἐλευθερία μας, ἔστω καί ἂν τιμοῦμε τούς πατέρες μας πού ἔδω-σαν τή ζωή τους γιά νά μᾶς τήν χαρίσουν.

Γι' αυτό καί είναι ανάγκη τιμώντας τή σημερινή επέτειο τῆς ἀπελευθερώσεώς μας ἀπό τόν τουρ-κι-κό ζυγό, τιμώντας τούς πατέρες μας πού ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία, νά θέσουμε καί ἐμεῖς ὡς στόχο τῆς ζωῆς μας νά διαφυλάξουμε τήν ἐλευθερία πού μέ τόσες θυσίες κατέκτησαν καί μᾶς χάρι-σαν οἱ πρόγονοί μας.

Νά θέσουμε ὡς στόχο τῆς ζωῆς μας, καί ὡς ἄτομα καί ὡς Ἕθνος, νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό ὅλα ἐκεῖνα τά ὁποῖα μᾶς ἐμποδίζουν νά ἀπο-λαύσουμε τούς γλυκεῖς καρ-πούς της, νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό τά μίση καί τά πάθη, ἀπό τίς ἔριδες καί τίς διχό-νοιες, ἀπό τίς φι-λοδοξίες καί τίς ιδιοτέλειες, γιατί ὅλα αὐτά ἀνα-κόπτουν τήν πρόοδό μας καί τήν ἀτομική καί τήν ἐθνική καί γίνονται ἐμπόδια γιά νά προχωρή-σουμε ἐνωμένοι, ἀξιο-ποι-ώ--ντας τό ἀγαθό τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό ἰδανικό περι-βάλ-λον μέσα στό ὁποῖο μπορεῖ νά ἀναπτυχθεῖ καί νά ἐξελιχθεῖ ὁ ἄν-θρωπος καί ὡς μονάδα ἀλλά πολύ περισσότερο ὡς σύνολο.

Ἔχουμε καθῆκον καί χρέος νά τό κάνουμε αὐτό. Ἔχουμε καθῆκον καί χρέος ἀπέναντι στόν ἑαυτό μας, ἀπέναντι στούς πατέρες μας, στούς ὁποίους ὀφείλουμε τήν ἐλευθερία μας, ἀλλά καί ἀπέναντι στά παιδιά μας, στή νεώτερη γενιά καί στίς γενιές πού ἔρχονται.

Καί τό χρέος μας εἶναι διπλό: νά τούς παραδώσουμε μιά πατρίδα πραγματικά

ἐλεύθερη καί νά τούς διδάξουμε μέ τή ζωή μας τό μέγα μάθημα τῆς ἐλευθερίας.

Καί εἶναι χρέος ὅλων μας ἀνεξαι-ρέτως.